

**EXPO
BLACK-OUT**

FOTO'S VAN CHARIF BENHELIMA.

Het Vlaams-Nederlands Huis deBuren in Brussel presenteert nieuw werk van Charif Benhelima (1967). Na zijn sterke boek *Welcome to Belgium*, waarin hij op een ontwapende manier zijn turbulente leven koppelt aan de manier waarop België sinds 1964 Marokkaanse arbeidskrachten lokte naar 'het beloofde land', pakt Charif uit met de reeks *Black-out*. De foto's zijn mistig en *hop*, critici van dienst zien er meteen een

retour naar het symbolisme in. De foto's hebben deze keer niets met politiek te maken maar met een 'schone' vaststelling: dat onze perceptie als nog beelden in een ruimere context kan plaatsen zonder dat die omringende context in beeld komt. De prachtige foto's met beelden van een boom, een appartement, een basketring, een duif of de achterkant van een auto zijn uitgegrote polaroids. De kunstenaar typeert ze (terecht) als 'het enige niet-reproduceerbare fotografische medium van onze tijd'. De polaroids tonen beelden die niet helemaal zijn 'ontwikkeld', zodat de motie-

ven drijven in een witte, nevelige omgeving. Het is alsof Charif hiermee positie inneemt tegen de decennialang overheersende contextkunst: kunst die alleen goed kan worden begrepen als de context zichtbaar en bekend is. In zijn foto's is er geen duidelijke context en wordt het motief pas herkenbaar na heel goed en geduldig kijken. Noem het foto's die zich afzetten tegen de belerende en/of compassie oproepende kunst die het politiek correct wil spelen.

Luk Lambrecht

NOG TOT 11 MEI IN DEBUREN,
LEOPOLDSTRAAT 6, BRUSSEL
WWW.DEBUREN.EU

**THEATER
DE VERGODDELIJING
VAN MANET**

DE EXECUTIE VAN MAXIMILIAAN,
GEZIEN IN DE KAAITHEATER-
STUDIO'S IN BRUSSEL.

Behalve de roddelpers en *royalty watchers* laten ook kunstenaars zich inspireren door de levenswandel van koningskinderen. Recent speelde in HETPALEIS *Mixico impossibile of de noodlottige geschiedenis van Charlotte van Saksen-Coburg*. Deze onfortuinlijke prinses was de dochter van Leopold I en was getrouwd met Maximiliaan

THEATER**OORLOG OP GEZINSNIVEAU**

ALL MY SONS DOOR DE
ROOVERS, GEZIEN IN MORTSEL.

De Roovers, een zwerfend toneelgezelschap uit Antwerpen, heeft *All My Sons* uit 1947 uit de kast gehaald. Getrouw aan Arthur Millers geweten heeft zijn doorbraakstuk een extreem sociale achtergrond. De Tweede Wereldoorlog is dan wel gedaan, maar de echo is nog niet uitgestorven. Het verhaal gaat als volgt. Joe Keller heeft veel geld verdiend als fabrikant van vliegtuigmaterialen. Een aantal cilinderkoppen met een constructiefout werd echter geleverd, en wel om twee redenen. Indien de luchtmacht lucht kreeg van de fout, zouden de bestellingen uitblijven, met als gevolg een dalende omzet, die zou uitmonden in de tweede reden: minder comfort voor zijn gezin. Keller wist het gedaan te krijgen dat een ondergeschikte ingenieur, een vriend

des huizes, voor de fout opdraaide en in de gevangenis belandde. Een paar jaar na de oorlog zoeken de twee families opnieuw toenadering. Wat begint als een familiale kermis, onttaardt al gauw in een oorlog op gezinsniveau.

De spelersgroep van De Roovers heeft gekozen voor een klassieke aanpak en dat is het beste wat zij konden doen. Eindelijk nog eens een repertoirestuk dat niet verminkt werd. Het enige actuele zijn het decor en de kostumering — kloffies bij van Oxfam en het ameublement uit een andere kringloopwinkel, en je zit gelijk in de vroege jaren vijftig. De enige smet op de voorstelling zijn de geëtalearde emoties. Vooral Sarah De Bosschere bezondigt zich eraan. Eigenlijk zijn ze beter geschikt voor komedies: ze wekken namelijk de lachlust op. Maar die afwijking daargelaten, is *All My Sons* een aanrader.

Guido Lauwaert

WWW.DEROOVERS.BE

